

JEUGD CENTRUMHARMONIE HOUDT TRADITIES IN EER

We worden er ten gepaste tijden wel aan herinnerd via bordjes met de vermelding ‘opgepast zingende kinderen’, maar toch zien en horen we ze minder en minder in het dorp.

De Nieuwjaar zangertjes of de verklede koningen al met hunne ster die aan je deur een serenade komen geven en die je ter appreciatie een snoepje of een cent geeft.

Dat de jeugd van de Centrumharmonie graag muziek speelt dat wisten we al en mensen die zaterdag op soldenjacht waren in het centrum hebben misschien wel gemerkt dat ze hun kunnen graag delen met iedereen. Ze trokken rond in het centrum samen met Balthazar, Melchior en Caspar en gaven hun kunnen ten beste op de hoek van de straat, in de supermarkt en in de cafés. Het was een vrolijk gebeuren, sommige vensters van appartementen op de markt werden open getrokken, de mensen moesten absoluut weten welk plezier er op straat te beleven viel, hoelang is het geleden dat we dat nog hebben mogen meemaken. Ook op de wekelijkse zaterdagmarkt klonk het liedje van “Geef mij nen nieuwen hoed”

Dat deze activiteit op de nodige appreciatie kon rekenen blijkt uit het feit dat zelfs dirigenten Jef Verheyden en Marjan Huybrechts zich engageerden om de groep te begeleiden, kwaliteit was dus verzekerd. Dat de mensen van Geel deze kleine muzikale interventie wel konden smaken blijkt dan weer uit het feit dat ze niet minder dan 600 euro en een boel snoep rijker waren na een inspanning van een tweetal uurtjes. Voor herhaling vatbaar uiteraard.

Een tweede traditie waar je minder en minder van hoort is “Verloren maandag”. De eerste maandag na Driekoningen is in Vlaanderen en vooral in de provincie Antwerpen traditioneel de gelegenheid om worstenbrood of appelbollen te eten.

Vroeger kregen de arbeiders in de haven van Antwerpen 's zondags hun loon uitbetaald. Sommige mannen gingen dan op café zich bezatten en gaven de overschot van hun geld dan aan hun vrouw. Maar op Driekoningen, een feestdag, vierde iedereen feest met het loon en was er de volgende maandag zo goed als niets over. Dus, om toch niet met een lege maag te zitten, struinden de mannen alle cafés en slagers af om toch maar iets te eten te hebben voor hun kroost. De slagers maakten dan worstenbroodjes, wat goedkoop, heel lekker en vullend was en gaven die dan aan de arbeiders. Die dag werd er dan ook alleen verlies gemaakt door de slagers en het was dus een dag van verloren arbeid, een Verloren Maandag.

Gelukkig zijn de tijden van het “bezatten” met het loon waar je kroost recht op heeft verleden tijd, maar de muzikanten van de Centrumharmonie houden de worstenbrood traditie levendig. Maandag 10 januari werd de repetitie een half uurtje vroeger beëindigd en kreeg iedere muzikant vanwege de harmonie een worstenbrood of een appelbol aangeboden. Het bezatten was er niet bij maar gezelligheid was troef.